

Palackého náměstí 196/6, 664 91 Ivančice
odbor regionálního rozvoje

V Ivančicích dne
21.4.2021

o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací

podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Městský úřad Ivančice, odbor regionálního rozvoje (dále jen „MěÚ Ivančice, ORR“), jako povinný subjekt ve smyslu ustanovení §2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), rozhodl v souladu s ustanovením §15 odst. 1 ve spojení s §2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, o žádosti žadatele xx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx ze dne 14.10.2020 ve věci žádosti o poskytnutí informací takto:

Podle ustanovení §15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím se poskytnutí informace odmítá.

MěÚ Ivančice, ORR obdržel dne 8.4.2021 žádost o poskytnutí informací z rozhodnutí (resp. z dokumentů nahrazujících rozhodnutí) ve formě jejich kopií nebo jednoduchým přehledem, dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) a to:

- územních rozhodnutí o umístění stavby nebo zařízení
- územních rozhodnutí o změně využití území
- územních rozhodnutí o změně vlivu užívání stavby na území
- územní souhlas, nahrazující územní rozhodnutí
- veřejnoprávní smlouva o umístění stavby, o změně využití území a o změně vlivu užívání stavby na území
- rozhodnutí o společném územním a stavebním řízení (společné povolení)
- územní souhlas, společný územní souhlas
- jakýkoli jiný dokument nahrazující územní rozhodnutí
- stavební povolení
- stavební ohlášení
- jakýkoli dokument nahrazující stavební povolení či stavební ohlášení,

vydaných Vaším správním orgánem za období od 01.07.2020 do 30.09.2020, týkající se pozemních staveb pro právnické osoby. Z výše uvedených rozhodnutí žádáme alespoň o tyto informace:

- *identifikaci žadatele (jméno právnické osoby nebo alespoň IČO)*
- *identifikaci stavby (např. informace o druhu a účelu stavby, co stavba obsahuje nebo krátký popis stavby)*
- *lokalizaci stavby (např. k.ú., parcelní číslo, ulice)*
- *druh rozhodnutí*
- *datum vydání rozhodnutí či jiného dokumentu nebo datum uzavření VPS*



MUIVX00IXDUM

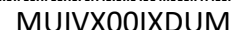
Pokud by bylo z Vaší strany nutné v souladu se zákonem 106/1999 Sb., získávat a vytvářet na základě naší žádosti nové informace a přehledy, prosíme pouze o zaslání kopií výše zmíněných vydaných rozhodnutí. V případě, že s uvedenými novými informacemi a přehledy již disponujete, žádáme o jejich zaslání.

Zdejšímu správnímu orgánu (stavební úřad dle zák. č. 183/2006 Sb., v platném znění), žádný předpis neukládá povinnost vést přehledy správních rozhodnutí či opatření vydaných podle stavebního zákona požadovaného rozsahu ani obsahu požadovaného žadatelem. Zákon o svobodném přístupu k informacím z povinnosti poskytovat informace vyjímá ve svém § 2 odst. 4 dotazy na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Společně všem těmto informacím je, že v době podání žádosti neexistují, resp. neexistují jako informace ve smyslu § 3 odst. 3 informačního zákona (z tohoto hlediska tedy § 2 odst. 4 vlastně výslovně deklaruje to, co již vyplývá z § 3 odst. 3). Zákon hovoří o tom, že na uvedené informace se nevztahuje povinnost je poskytovat, nikoli, že se na ně nevztahuje zákon o svobodném přístupu k informacím.

Na rozdíl od § 2 odst. 3 je tedy nutné žádosti směřující k poskytnutí informací podle § 2 odst. 4 vyřizovat v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím, není však povinností povinného subjektu tyto informace vytvořit a poskytnout (může tak však učinit dobrovolně, nad rámec svých zákonných povinností, ne však v rámci plnění svých zákonných povinností).

Společnou kategorií je vytváření nové informace, neboť je-li například podstatou podané žádosti dotaz na názor nebo na budoucí rozhodnutí, pak by povinný subjekt musel – pokud by měl žádosti vyhovět – i v těchto případech vytvořit novou informaci, tj. „přijmout“ určitý názor nebo učinit rozhodnutí. Je ovšem nutné rozlišovat vytváření nové informace od neexistence informace. Společně oběma situacím je, že v době podání žádosti o informace u povinného subjektu informace neexistuje. Rozdíl však spočívá ve způsobu, jímž žadatel vymezil požadované informace. Směřuje-li požadavek žadatele k tomu, aby povinný subjekt vytvořil novou informaci (např. žádost, aby povinný subjekt zpracoval podrobnou analýzu určité problematiky či oblasti, nebo aby poskytl výklad zákona), bude se na něj vztahovat výjimka podle § 2 odst. 4 informačního zákona. Pokud však žadatel požaduje informaci, která podle jeho názoru existuje nebo má existovat, tj. informaci vzniklou v minulosti (např. žádost o poskytnutí záznamu z jednání, které se v minulosti uskutečnilo), nejedná se o požadavek na vytvoření nové informace, ale o požadavek k poskytnutí neexistující informace, a jeho žádost proto bude podle § 15 odst. 1 informačního zákona odmítnuta s odkazem na neexistenci informace. Na rozdíl od případů uvedených v § 2 odst. 3 informačního zákona, na které se zákon o svobodném přístupu k informacím vůbec nevztahuje, je nutné v případě žádosti o informace ve smyslu § 2 odst. 4 informačního zákona tyto žádosti vyřídit plně v režimu informačního zákona (zákon stanoví výjimku nikoli z působnosti informačního zákona, ale z povinnosti informace poskytnout). Jestliže povinný subjekt informaci náležející do rozsahu působnosti § 2 odst. 4 informačního zákona dobrovolně nevytvoří, bude muset podanou žádost rozhodnutím odmítnout podle § 15 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 2 odst. 4 informačního zákona, jak ostatně potvrzuje platná soudní judikatura, konkrétně pak rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.6.2010, č.j. 1 As 28/2010-86 a ze dne 22.9.2010, č.j. 4 As 23/2010-61.

Žádost tedy nelze vyřídit neformálním sdělením o neexistenci požadované informace. Povinné subjekty s ohledem na § 2 odst. 4 informačního zákona nemusejí poskytovat např. výkladová stanoviska k jimi aplikovaným zákonům (pokud však takové stanovisko vytvoří a někdo bude následně žádat o jeho poskytnutí, např. žádost o kopii stanoviska k určité záležitosti, jednalo by se již o existující informaci, na niž nelze pravidlo vyplývající z § 2 odst. 4 informačního zákona vztáhnout, jak uvádí srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.10.2011, č.j. 1 As 107/2011-70). Podobně nemusí povinný subjekt sdělovat, zjednodušeně řečeno, jakým



XX